

הגיליון החמישי של "מעבר לרשת" מתמקד הפעם בשלושה נושאים ששזורים בשלוש זירות שונות: לבנון, מצרים ומדינות המפרץ. החלק הראשון עוסק בסוגיית הגז בים התיכון. ראשית סביב המחלוקת בין לבנון לישראל אשר לקידוחים בבלוק 9, וביתר דיוק המורכבות הפוליטית הלבנונית שמאחוריה, ושנית בנושא הסכם הגז הישראלי-מצרי. החלק השני מאיר סוגיה רוחבית, והיא מאמצי שחקנים במזרח התיכון לקדם סדר יום באמצעות פנייה לתעמולה המסתייעת בטכנולוגיות עדכניות כמו אנימציה ותלת ממד. החלק השלישי קשור למלחמה בסוריה - בה חלו מספר התפתחויות משמעותיות לאחרונה - ומתמקד בתגובות הערביות ליום הקרב של ישראל, איראן וסוריה בראשית פברואר.

מלכוד הגז בים התיכון: סלע מחלוקת ובסיס לשיתוף פעולה מקומי ואזורי

ישראל, לבנון והמחלוקת על בלוק 9

בפברואר 2018 ממשלת לבנון הודיעה כי במרכז לקידוח אקספלורציה של גז בים התיכון זכתה תשלובת חברות המורכבת מ"טוטאל" הצרפתית "אני" האיטלקית ו"נובטק" הרוסית. הזיכיון כולל בתוכו גם את אזור המריבה, בלוק 9, אשר נמצא מצפון לקו המפריד בין הים הכלכליים של ישראל ולבנון – קו עליו שוררת מחלוקת בין שתי המדינות באשר למיקומו המדויק. ב-9 בפברואר הייתה אמורה ממשלת לבנון לתת בפעם הראשונה את האור הירוק להתחלת הקידוחים בשטחה הימי. באותו היום הוציא שר הביטחון של ישראל, אביגדור ליברמן [הצהרה](#) ולפיה "חברות בינלאומיות יעשו טעות חמורה אם ישתתפו בקידוחי אקספלורציה של לבנון בשטח השייך לישראל ויעברו בכך על הכללים המקובלים". חזבאללה מצדו לא טמן את ידו בצלחת, והפעיל את [מכונת התעמולה](#) שלו שכללה סרטונים והפצת כרוזים ברחבי לבנון, בהם הובע איום מפורש כלפי ישראל: "מי שיפגע באתרי הגז והנפט במים הכלכליים של לבנון – אתריו יפגעו". המתווך האמריקאי דיוויד סאתרפילד הגיע לאזור במטרה למצוא פשרה.

השיח ברשתות החברתיות בלבנון שופך אור על הסוגיה מורכבת זו מהזווית הלבנונית, ומאפשר לנו ללמוד על הרקע לאירועים הנוכחיים. המפתח להבנת הפרשה נעוץ בהקשר הפוליטי. אחרי שלוש וחצי שנים ללא נשיא, כמעט תשע שנים ללא פרלמנט נבחר (מ-2008) וכמעט 12 שנים ללא תקציב ממשלתי (התקציב האחרון שהועבר בממשלה היה ב-2005),

הצליח חזבאללה לעשות את הבלתי-ייאמן וב-31 באוקטובר 2016 רקם הסכם קואליציוני במסגרתו הוסכם שמועמדו מישל עון ימונה לנשיא, ויריבם הפוליטי סעד אל-חרירי ימונה לראש הממשלה שירכיב ממשלה זמנית. הנושא הראשון בו בחרה ממשלת חרירי [לטפל](#) (לפני חוק הבחירות, העלאת מיסים או אישור תקציב הממשלה) היה אנרגיה, דרך העברת שני חוקים הקשורים לגז ונפט. חוקים אלה מאפשרים לחברות זרות לזכות במכרז לקידוחים בשטחה הימי של לבנון בים התיכון. במרץ 2017 אושר התקציב והוחלט שהבחירות לפרלמנט תיערכנה במאי 2018.

כך, כשנה לפני שמחלוקת הגז בין ישראל ולבנון עלתה לכותרות, התנהל שיח רחב מאוד בלבנון סביב הסוד מאחורי הצלחתו של חזבאללה לעשות את מה שכל הפוליטיקאים הלבנונים נכשלו בו בעשור האחרון. המסקנה הברורה של רוב השותפים לשיח הציבורי, שנשמעה על ידיעות מוחשיות, הייתה כי לצד ההסכמים הקואליציוניים הגלויים אשר אפשרו הקמת הממשלה ובחירתו של הנשיא, קיים נספח צדדי. נספח זה עוסק בדיבידנדים של משפחותיהם (על ענפיהם השונים) של מישל עון, סעד אל-חרירי ויו"ר הפרלמנט נביה ברי מהרווחים הצפויים מעסקאות הגז והנפט בבלוקים 4 ו-9. בנוסף סוכם שהתקציב יעבור רק בכפוף להעלאת שכרם של חברי הפרלמנט והשרים, שאף היא נסמכת על ההכנסות הצפויות ללבנון מהקידוחים בבלוק 9.

המשוואה מהעסקה, כפי שעולה בשיח, נחרצת: יציבות פוליטית תמורת גז ונפט. חזבאללה זקוק מצד אחד ליציבות פוליטית ולהשגת מראית עין של ממשלה אזרחית מתפקדת, ומצד שני אינו מעוניין לשאת בנטל של מימון מדינת לבנון. לכן, ומכיוון שהוא עצמו אינו תלוי בכספים אלו (נתמך על ידי איראן), הסכים הארגון לוותר על ההכנסות ולחלק אותן בין כל "הפוליטיקאים המושחתים", כפי שטען אחד ממעצבי דעת הקהל בלבנון, שבתמורה לרווחים מוכנים "למכור גם את אמא שלהם".

מכאן אף נובעת הדחיפות של ממשלת לבנון להגיע לפשרה טריטוריאלית על בלוק 9 ולמנוע דחייה של תחילת הקידוחים. ללא הדיבידנדים מהגז חזבאללה יתקשה מאוד להרכיב ממשלה ולשמור על ההסכמים הקואליציוניים. הגז הוא תנאי הכרחי ומרכזי להרכבת ממשלה מתפקדת, העברת תקציב ויציבות פוליטית.

על רקע זה, נשאלת השאלה מדוע סירבה לבנון לטיטות הפשרה שהציע המתווך האמריקאי סאתרפילד? התשובה לכך היא כי חזבאללה אינו מעוניין להראות לישראל שלבנון להוטה להגיע לפשרה, דבר אשר יעורר מיד חשד בצד הישראלי. או כפי שנאמר ברשת, "חוק מספר אחד במשא ומתן: לעולם אין לקבל את ההצעה הראשונה המונחת על השולחן". נצראללה מעוניין שישראל תילחץ להגיע לפשרה, כי רק כך יהיה לה אינטרס לכבד את ההסכם. הוא גם נזהר שלא לחשוף את נקודת החולשה והתורפה של הממשלה הנוכחית בלבנון. יש שהוסיפו

– בעקבות מאמצי התודעה הרשתיים של חזבאללה - ואמרו שאם ישראל לא תסכים לחתום, ייתכן וחזבאללה יעורר פרובוקציות בים אשר יהפכו את החיים של "מאגר לווייתן" לסיוט אשר יאלץ בסופו של דבר את ישראל לחתום על פשרה.

לסיכום, השיח ברשת מצביע על כך שלבנון להוטה להגיע לפשרה עם ישראל על בלוק 9 משום שהצלחת הבחירות, הרכבת הממשלה, העברת התקציב והעלאת המיסים ושכר הפוליטיקאים תלויים באופן מוחלט מההכנסות ומהדיבדנדים מהגז. חתירה להסכם ופשרה מצד ישראל מסייעת באופן ישיר ועקיף לחזבאללה להקים ממשלה ולייצב את הזירה הפוליטית הפנימית בלבנון. ממשלה מתפקדת אף תאפשר לממשלות הזרות להמשיך להעביר סיוע צבאי וכלכלי לממשלת לבנון. מצד שני, אם ישראל תתמהמה ולא תמהר לחתום על הסכם פשרה, יתכן ותתעוררנה פרובוקציות בעלות פוטנציאל להסלמה מצד חזבאללה בתוך שטחה הימי של ישראל (מתוך תפיסה לפיה אם יהיה איום אמיתי על מתקני הגז שלה ישראל תזדרז להגיע לפשרה). כמו כן, מתוך הקמפיין של חזבאללה ברשת עולה שקהל היעד אליו הוא מכוון כולל גם את חברות הגז בישראל, על מנת שהלחץ עליהן יגרום להן ללחוץ על ממשלת ישראל להגיע לפשרה ולא לסכן את המתקנים בים.

הסכם הגז בין ישראל למצרים

מעט לאחר השיא במתיחות בין ישראל ללבנון סביב בלוק 9, הודיעה החברה הישראלית דלק קידוחים ב-19 בפברואר כי חתמה על שני הסכמים לייצוא גז למצרים עם חברת דולפיניוס המצרית. ההסכמים כוללים אספקת גז טבעי ממאגרי לווייתן ותמר בהיקף כספי של כ-15 מיליארד דולר. בעקבות ההודעה בישראל החל מיד שיח ברשתות החברתיות במצרים, שסימן כמה כיווני מחשבה מרכזיים ביחס לעסקה.

הקול הבולט השמיע ביקורת כלפי הממסד המצרי. כעס התעורר על כך שאזרחי מצרים צריכים ללמוד על העסקה [מהשכנים](#) ולא מהממשלה שלהם. בנוסף לעגו רבים ברשת לעסקה ולא הבינו את [ההיגיון](#) העומד מאחוריה. מדוע מדינה שייצאה גז לישראל למעלה מעשור ושיש לה מאגרי גז גדולים מאלו שיש לישראל, צריכה לייבא כיום גז משכנתה? מכיוון שממשלת מצרים לא הייתה מעוניינת לחשוף את העסקה עם ישראל לפני הבחירות לנשיאות במרץ 2018 (חשוב לזכור שהצינור שסיפק גז לישראל בעקבות העסקה הקודמת ב-2005 הופצץ למעלה מ-40 פעמים במהלך השנים 2011-2013), לא נעשתה עבודת הסברה והכנה לציבור המצרי. התנהלות זו יצרה רושם ציבורי שיש לממשלת מצרים מה להסתיר, מה שפתח פתח למגוון תיאוריות קונספירציה וליחס שלילי כלפי ההסכם.

קולות אחרים שמו דגש דווקא על הרווח המצרי מהעסקה. הנרטיב המצרי, בשונה מהישראלי, הדגיש שמצרים לא הולכת לייבא מישראל גז משום שאין למצרים צורך בכך.

להפך, מצרים הולכת "להשכיר" לישראל את המתקנים להנזלת הגז על מנת שישראל תוכל לייצא את הגז לאירופה ולהשמיש את המתקנים במצרים. ב-21 בפברואר התראיין הנשיא סיסִי ואמר: "הבקענו גול", העסקה עם ישראל תהפוך את מצרים למרכז אנרגיה אזורי. בהמשך לכך היו שטענו כי מצרים מחליפה את יריבתה טורקיה כמרכז אנרגיה אזורי.

משחקי מלחמה, אנימציה ותלת ממד

"בעולם שאין בו ניצחונות והכרעות משתלם יותר להפיק מציאות מדומה מאשר לצאת למלחמה", צייץ לאחרונה אחד ממעצבי דעת הקהל המובילים ברשת בלבנון. במהלך החודשים האחרונים הופצו ברשתות החברתיות שני סרטונים ומשחק מחשב על ידי ערב הסעודית, מצרים וחזבאללה. עד לאחרונה, סרטוני המלחמה "ההוליוודיים" ברשת היו נחלתה הבלעדית של המדינה האלסאמית (דאע"ש). זו בינתיים יצאה מהתמונה לאחר שזרוע המדיה של הארגון חוסלה כמעט לחלוטין, אך בינתיים שחקנים אחרים במזרח התיכון אימצו את השיטה והכלים על מנת לעצב תודעה ולהשפיע על הקהלים הצעירים - במדינותיהם בפרט ובאזור בכלל.

זו לא הפעם הראשונה שצבא מצרים, צבא ערב הסעודית או חזבאללה מפיקים סרטוני תעמולה המדמים מלחמות עם אויב כזה או אחר. זו כן הפעם הראשונה שנעשה שימוש באנימציה ותלת ממד, כשהמטרה היא עיצוב תודעה, שיפור התדמית של הצבא וגיוס הדור הצעיר – וכל זאת על גבי הרשתות החברתיות (בעיקר יוטיוב וטוויטר). הסרטונים, ששניים מהם משתמשים באנימציה וכולם מדמים מלחמות, אינם מסמלים התרחשות מדינית או צבאית דרמטית. חשוב אף לומר שאורך חיי המדף של סרטונים המופקים על ידי מדינות או ארגונים סמי-מדינתיים הוא קצר ומוגבל מראש. הציבור מבין שיש אופי תעמולתי לסרטונים ולמשחקים ולכן במקרה הטוב הם מעוררים בז ושיח רגעי, אך לא יותר מזה. אולם, במקרה הזה הם יצרו תליכיד שהוביל להד נרחב ברשתות החברתיות ששווה להתעכב עליו וללמוד ממנו על רוח התקופה.

הפלישה הסעודית לאיראן

הסרטון המדובר הראשון (הופץ בחודש דצמבר 2017) הוא [הסרטון](#) שהפיקה ערב הסעודית באמצאות [ענף הלוחמה הפסיכולוגית](#) של הצבא. זהו סרטון אנימציה בתלת ממד באורך שש דקות, בו נראים כוחות הצבא הסעודי פולשים לאיראן, מפציצים את הכור הגרעיני בבושהר ואת נמל התעופה הבינלאומי מהראבאד שבטהראן ולוקחים בשבי את קאסם סולימאני, מפקד כוח אל-קודס. הסרטון מגיע לשיאו בחגיגה המונית בכיכר אזאדי בטהראן, במהלכה

מונפים דגלי ערב הסעודית וכרזות של יורש העצר וברקע מטוסים סעודיים מפזרים כרזות מעל הקהל, בהן נכתב: "פנינו לשלום, אנחנו אתכם". המסר המרכזי הוא שגבולות איראן לא יעמדו בדרכה של העוצמה הסעודית, שתשחרר את העם האיראני מעול משטר האיטולות.

סרטון האנימציה הסעודי זכה ליותר [ממיליון](#) צפיות, מספר מרשים מאוד. ניתן לתלות זאת בחמש סיבות. ראשית, הסרטון תורגם למספר רב של שפות מלבד ערבית, ביניהן אנגלית, פרסית, יפנית ואף עברית. שנית, האנימציה מדמה סצנות מלחמה באמצעות אפקטים חזותיים ודמויות בעלות דמיון להפקות הוליוודיות (הגיבור דומה לדמות "משליחות קטלנית"). שלישית, קל להזדהות עם תוכן העלילה. למשל, דמות "הנבל" היא קאסם סולימאני, אולי האיש השנוא ביותר בערב הסעודית. רביעית, העלילה קצרה ובסופה – בניגוד למציאות – ניצחון והכרעה ברורים, כאשר ערב הסעודית היא הטובה ואיראן היא הרעה. הסרטון מסתיים בסצנת "סוף טוב" של שחרור האוכלוסייה האיראנית מעול האיטולות והסרת האיום מעל ערב הסעודית והאזור. חמישית, זוהי הפקת תלת-ממד המתווכת דרך רשתות חברתיות ומונגשת לדור הצעיר בממלכה, המהווה כיום למעלה מ-60% מכלל האוכלוסייה.

בתוך הממלכה כמעט לא נשמעה ביקורת על הסרטון, אלא הפנמה מוחלטת של המסר: גבולות איראן חדירים ואינם מאיימים על העליונות האווירית של ערב הסעודית. [הביקורת](#) ברובה נשמעה מחוץ לממלכה. לסרטון יוחסה מהימנות נמוכה ביותר בשל התרחיש הדמיוני שאינו נשען על אירועים אמיתיים. יתרה מכך, מדוע ערב הסעודית - [שאינה מצליחה](#) כבר שלוש שנים להכריע את לוחמי הגרילה החות'ים בתימן - חושבת שתוכל לנצח ולהכריע את איראן? ביקורת נשמעה גם מכיוון השכבות הוותיקות יותר בערב הסעודית, שלעגו לשימוש באנימציה ותייגו את הסרטון כתעמולה לא רצינית.

צא והילחם בשורות חזבאללה בשם ההגנה על המקומות הקדושים

[הסרטון](#) השני, שהופץ על ידי חזבאללה בסוף פברואר 2018, הוא למעשה קידום למשחק מחשב בשם 'ההגנה הקדושה', בו השחקן נדרש להילחם נגד מתנגדי המשטר הסורי. בסרטון, שאורכו דקה ורבע, רואים לוחם שיעי המגיע למקומות הקדושים בסוריה, החשוב שבהם הוא קברה של הקדושה זיינב, בתו של האימאם עלי. שם מתחילה המתקפה של המורדים ומתנגדיו של אסד. המסר המרכזי של הסרטון הוא כי מעורבותו של חזבאללה בסכסוך בסוריה נועדה בראש ובראשונה להגן על המקומות הקדושים לשיעים.

משחק המחשב של חזבאללה מיועד לקהל הלבנוני בכלל, ולדור הצעיר השיעי בפרט. מטרתו המוצהרת של המשחק הוא הוקרה לקורבנות שנהרגו בשם "הגנת המולדת" בסוריה ובלבנון ולמשפחותיהם. מתוך השיח ברשת עולה בבירור כי [המטרה](#) הלא-מוצהרת של הפצת משחק המלחמה היא גיוס הדור הצעיר לשורות חזבאללה והחדרת מסרים לשם הצדקת המעורבות

במלחמה המתמשכת בסוריה. משחק המחשב נהנה [מקידום](#) מאסיבי ברשתות החברתיות, במדיה המסורתית ואף על [שלטי חוצות](#) במדינה.

חזבאללה אכן הפנים כי הדרך לצרוב תודעה בדור הצעיר בלבנון היא באמצעות משחקי מחשב אינטראקטיביים ואנימציה, אך הפגין ארכאיות בהנגשת ושיווק המוצר. המשחק הופץ על גבי [תקליטורים](#), פלטפורמה מיושנת, והמכירה התבצעה בחנויות ולא בפלטפורמות רשתיות. הדבר הגביל את מספר האנשים אשר נחשפו למשחק עצמו והצליחו לרכוש אותו. ניתן לומר שחזבאללה התקדם מבחינת ההפקה והחזות לרעיונותיו, כשהמסרים ואף אמצעי ההפצה לא השתנו.

לוחמה מצרית בטרור בסיני

[הסרטון](#) השלישי הופץ בראשית פברואר 2018 בהפקת מחלקת הדוברות של צבא מצרים. בשונה משני הסרטונים האחרים, לא נעשה שימוש באנימציה. מדובר בסרטון שמציג הנעת כוחות צבא לסיני למאבק בטרור. הסרטון הופק לרגל והופץ לאחר ההודעה של צבא מצרים ב-7 בפברואר על תחילת מבצע "סיני 2018" להדברת הטרור בחצי האי. אורכו של הסרטון המצרי כשבע דקות. הוא מציג את יכולות זרועות היבשה, האוויר והים ומראה בסוף חלוקה של מזון לתושבי סיני על ידי החיילים. המסר המרכזי שמועבר בו הוא שמצרים חזקה, גדולה ומסוגלת לנצח את הטרור בסיני ללא עזרה מאף אחד, כאשר הצבא ידאג לצרכי האוכלוסייה שם במקביל.

סרטון התעמולה המצרי נוצר מתוך אווירה ציבורית ביקורתית נגד המשטר והצבא במדינה. ברשת טענו שהסרט הוא תגובה ישירה ל[מאמר](#) שהתפרסם בניו יורק טיימס ב-3 בפברואר, בו נטען כי במסגרת שיתוף פעולה סודי בין ישראל ומצרים ישראל תקפה במהלך שנת 2017 למעלה ממאה יעדי טרור בסיני באמצעות כטב"מים. התחושה בעקבות הידיעה במצרים היא שהצבא אינו מסוגל להילחם לבדו בטרור בסיני והוא זקוק לישראל. תדמית של צבא אימפוטנטי ופגיעה בריבונות המצרית היו לצנינים עבור סיס, ועל כן נאלץ לצאת למבצע רחב בסיני ולייצר סרטון תדמית נלווה שיקרין עוצמה וכוח. גורם נוסף משפיע הוא הבחירות לנשיאות במצרים, שאמורות להיערך בסוף מרץ 2018. הנשיא סיס, שמעוניין להיבחר לקדנציה נוספת, חייב - נוכח הביקורת הקשה שנשמעת כלפיו בתוך המדינה - לשווק הצלחות לציבור. יש הטוענים שזהו קמפיין הבחירות של סיס בו הוא מראה את כוחו של הצבא ואת הצלחותיו במלחמה בטרור.

מבחינת הפקה, הרי שהסרטון מיושן ולא מכיל רכיבים חדשניים או אפקטים מיוחדים כמו אנימציה או תלת ממד ששרתו את ערב הסעודית וחזבאללה. ניתן אף לראות בו קטעים ממוחזרים הלקוחים ממבצעים ישנים. מי שהיה אחראי על הפצתו הבלעדית היה זרוע

המדיה של צבא מצרים, אשר שידר את הסרטון באופן מחזורי בניסיון להנכיח את מסריו. לכן, בניגוד לסרטון הסעודי ומשחק המחשב של חזבאללה, סרטון התדמית של צבא מצרים כנראה לא הצליח לעצב תודעה - לא בתוך מצרים ולא מחוצה לה.

תגובות ל"יום הקרב" בסוריה

העת הנוכחית בסוריה מתאפיינת באירועים ותפניות בחזיתות שונות, ביניהם הפלישה הטורקית (מבצע "עלה זית") למרחב עפרין במאבק נגד הכורדים; התנגשות הכוחות הרוסיים והסורים עם ארצות הברית וכוחות כורדים בדיר א-זור שבמזרח סוריה; תחילת המבצע (המכונה ברשת "הפתרון הסופי") של צבא סוריה ורוסיה לטיהור עוטף דמשק (ע'וטה המזרחית); ופיצול והתארגנות מחדש בקרב כוחות המורדים במחוז אדליב. בין כל אלה, התרחש העימות האיראני-ישראלי-סורי הקצר ב-10 בפברואר, שכלל חדירת כטב"מ איראני לשטח ישראל והפלתו על ידי חיל האוויר הישראלי, תקיפת צה"ל מטרות איראניות וסוריות בסוריה והפלת מטוס 16-F של חיל האוויר הישראלי בשטח ישראל בעקבות אש נ"מ של צבא סוריה. חלק זה של הגיליון יעסוק בשיח ברשתות החברתיות, היכן שהוא תפס את הנפח הבולט ביותר - בלבנון ובמפרץ הפרסי - בעקבות האירוע.

מהשיח בלבנון עלו שתי נקודות עיקריות. הראשונה היא [חזרה](#) לנאומו הידוע של מזכ"ל חזבאללה, נצראללה (ממאי 2000), בו קבע שישראל חלשה יותר מרשת של קורי עכביש. הציבור הלבנוני עקב אחר ערוצי החדשות בישראל ואחר השיח של הפרשנים והמומחים, ממנו הסיקו שהמסר המרכזי הוא "ישראל לא מעוניינת בהסלמה". הלך הרוח הזה התפרש בצד הלבנוני כ"היסטריה של ישראל". רבים ברשת לא הבינו מדוע ישראל יורה ומיד מתנצלת ומנסה להכיל את האירוע. הרושם שהתקבל בציבור הלבנוני הוא של [פאניקה](#) ישראלית.

הנקודה השנייה קשורה בשאלה האם השתנתה או לא המשוואה בין ישראל לאיראן, סוריה וחזבאללה. מצד אחד, כתוצאה של השיח בישראל (כפי שהשתקף לציבור הלבנוני מרשתות הטלוויזיה והעיתונות בישראל), דומה שלמרות שישראל טוענת שהמשוואה השתנתה בראייתה, בלבנון דווקא פירשו את "הפחד של ישראל מהסלמה כגדול יותר מהרצון והנכונות לשנות את המשוואה". מהצד השני, ובניגוד לישראל, השיח בלבנון מצביע על כך שחזבאללה ומשטר אסד כן [משנים](#) את כללי המשחק. לפיכך החופשיות בה פעלה ישראל בשמי סוריה הגיע לקיצה וכעת כל פגיעה בריבונות של סוריה ולבנון תיענה באופן מיידי.

השיח במפרץ הפרסי, בעיקר בקרב סעודים ומאע"מים, היה מפתיע. הרוב המוחלט במפרץ להוט לראות עימות ישיר בין ישראל ואיראן, "ויפה שעה אחת קודם". רוחות מלחמה וקריאות

עידוד לישראל השתלטו על השיח המפרצי, בציפייה מישראל להסלים את העימות מול הציר האיראני. חלקים גדולים מהציבור המפרצי מאמינים שרק ישראל יכולה לעצור, צבאית, את שאיפות ההגמוניה האיראניות.

אחת העדויות המפתיעות מגיעה משני סקרים שערך אחד מהעיתונאים הוותיקים של ערוץ הטלוויזיה אל-ג'זירה (תומך נלהב של האסלאם הפוליטי ושונא ישראל ידוע), פייסל אל-קאסם, בעמוד הטוויטר שלו – שמגיע למעל חמישה מיליון עוקבים. את [הסקר הראשון](#) ערך עוד באותו יום, 10 בפברואר, והוא שאל בו "אילו תפרוץ (אילו אילו אילו) מלחמה בין ישראל לבין איראן והמיליציות שלה בסוריה היום, במי תתמוך?" 23,775 אנשים השיבו, 56 אחוזים מהם העידו כי יתמכו בישראל ו-44 אחוזים באיראן והמיליציות. [בסקר השני](#) באותו יום ביקש קאסם לבדוק מי מהצדדים נתפס מהימן יותר ביחס לעובדת חדירת כטב"מ איראני לשטח ישראל וההכחשה האיראנית. 7,285 השיבו, מתוכם (73 אחוזים) טענו שהם מאמינים לישראל, כשרק 27 אחוזים מאמינים לאיראן.

יש שהדגישו כי התמיכה בישראל במאבק מול איראן לא נובעת מאהבת ישראל אלא משנאת איראן. אם בעבר היה זה צדאם חוסיין שהצליח לעצור את ההגמוניה וההשפעה ההרסנית של איראן, כיום התפיסה היא שרק הכוח הצבאי של ישראל יכול להדוף את ההשפעה האיראנית ועל כן במפרץ מעודדים את ישראל לפעול נגד איראן.